

4-та НЕДІЛЯ ПАСХАЛЬНА (Цикл В)

Читаючи сьогоднішнє Євангеліє, мимоволі пригадуються слова Бенедикта XVI з інавгураційної проповіді його понтифікату: "Моліться, щоб я не боявся вовків". Папа, усвідомлюючи крихітність кожної людини, цю таємницю, яку так гарно висловив святий Павло - "ми носимо скарби в глиняних посудинах", - просить нас молитися за його вірність. Франциск також просить нас молитися за нього. Заклик Папи вчить нас розуміти сьогоднішнє Євангеліє: скільки пастирів не стали найманцями! Яку відповідальність ми не понесли за те, що не супроводжували їх молитвою і людською підтримкою! Вовків багато і не мало небезпечних.

Це правда, що деякі пастирі є просто найманими працівниками. Але, безумовно, не бракує і тих, хто з усіх сил намагається бути вірним отриманій місії. Добрий Пастир - це Ісус Христос. Він один вірний до кінця і Своєю жертвою на хресті здобув багато овець для стада, яке спочиватиме на луках вічності. Але Він хоче, щоб були й інші добрі пастирі, які, об'єднавшись з Ним, дбали про Його народ. Ми можемо легко згадати деяких святих, таких як Григорій VII, який боровся за свободу Церкви; Томас Бекет, який загинув убитим у своєму соборі за захист інтересів Ісуса; Франциск Ксаверій, виснажений на Далекому Сході проповіддю та уділенням таїнств; Кирило і Мефодій, які євангелізували слов'янські країни; або святий Іван від Бога, який піклувався про хворих і відкинутих суспільством.... Є багато людей, які протягом всієї історії свідчать про те, як Ісус, Добрий Пастир, продовжує піклуватися про нас. Так само кожен з нас може згадати тих, хто супроводжував нас на нашій дорозі віри, завдяки кому ми сьогодні є християнами. Так, Ісус є з нами і провадить свою Церкву через її членів.

Це істина, яку проголошує Петро в сьогоднішньому першому читанні. Він зцілює паралізованого, і всі дивуються, як він зміг це зробити. Відповідь апостола чітка: "Це було в ім'я Ісуса Христа Назарянина, якого ви розіп'яли і якого Бог воскресив з мертвих". Якщо в Церкві продовжують відбуватися події, то це тому, що Господь присутній. І ми розпізнаємо Його, бо Він діє. Часто відбуваються події, які є поза нашими можливостями і які показують, що Хтось є. Немає жодної пропорції між тим, що переживає Церква, і тим, що з'являється перед нашими очима: є Хтось інший, хто робить можливим це щоденне чудо.

Це один з наслідків воскресіння: Ісус воскрес і живе вічно. У своєму житті Він супроводжує Церкву, пасе її, керує нею. Для цього він використовує інших пастирів, яких пов'язує зі своєю місією. Вони повинні бути пастирями за серцем самого Ісуса, і ми повинні молитися за це.

Іншим наслідком є те, на що вказує святий Іван у сьогоднішньому другому читанні: ми є дітьми Божими. Воскресаючи з мертвих, Ісус не тільки розриває кайдани смерті, які ув'язнили наше людське життя. Він робить дещо більше: Він виливає божественне життя на людство. Таким чином, ми всі покликані в той чи інший спосіб брати участь у місії Ісуса Доброго Пастиря: батьки, дідуся та бабусі, вихователі, катехити... всі люди, які так чи інакше покликані допомагати йому вести інших до Христа. Це те, де ми всі знаходимося, чи не так?

Цього тижня в особистій молитві молимося за тих, хто наблизив нас до Христа, а також за тих, хто з якихось причин, можливо, віддалив нас від Нього. Але ми також можемо роздумувати про тих, кого я наблизив до Господа, і про тих, кого через свою слабкість або гріх я, можливо, відвів від Нього.

Спілкуючись сьогодні з Ісусом Добрим Пастирем, будьмо вдячні за довіру, яку Він має до нас, і приймімо відповідальність, до якої Він закликає нас співпрацювати з Ним. Як каже прислів'я, ніхто не потрапляє до раю наодинці, і ніхто не потрапляє до пекла наодинці.

Звернімося до Марії, яка є Матір'ю Божественного Пастиря і розділяє його місію, тому ми називаємо її Божественною Пастиркою.